

Historyczne widoki i plany Krakowa - Plany z XIX wieku

2010-07-19

PLAN KRAKOWA M. PASSECKA - 1817 r.

Kraków w nowych granicach, ukształtowanych w latach 1792-1800. Na podstawie przyjętej w 1791 r. przez Sejm Czteroletni ustawy o miastach terytorium Krakowa zostało znacznie poszerzone, z podziałem na 4 cyrkule: (1) Kraków właściwy z Wawelem, (2) Kazimierz i Stradom, (3) przedmieścia zachodnie: Zwierzyniec, Łobzów, Garbary, Biskupie i inne, (4) Kleparz z jurydykami północnymi. Zatem włączono do Krakowa dwa dotąd satelitarne miasta: Kazimierz i Kleparz. Ale już w 1792 r., pod rządami targowiczán, Kazimierz odłączył się, utrzymując odrębność miejską jeszcze przez kilka lat. W 1800 r. wiedeńska Kancelaria Nadworna Galicyjska określiła nowe granice administracyjne Krakowa (bliskie rozwiązaniom z 1792 r.) - na łącznej powierzchni 7,79 km² wydzielono 4 dzielnice: (1) Śródmieście z Wawelem, (2) Kleparz i Wesoła, (3) Nowy Świat, Piasek, Czarna Wieś, (4) Kazimierz i Stradom. Krótkotrwale, w okresie Księstwa Warszawskiego w latach 1809-1815, w obrębie Krakowa znalazło się także Podgórze, dotąd będące odrębnym miastem. Plan wyrysowany przez Meno Passecka ukazuje Kraków w nowym kształcie administracyjnym, w roku 1817. Po drugiej stronie Wisły miasto satelitarne Podgórze, które zostanie przyłączone do Krakowa dopiero w 1915 r.

Reprodukcja ze zbiorów Muzeum Historycznego Miasta Krakowa.

[Powrót](#)